

исповѣданъ съ раскаяніе и съ обѣщаніе че (ка-
кующийся) ще исполни тека, что ще мѣ заповѣда
дѣховникъ, и ако да се покаже дѣховникъ нѣ-
кой таковъ грѣхъ, что не може лесно да се
разсѣди, сирѣчь, тежкій (смертный грѣхъ,) и
какво исправленіе и епитиміа иска той грѣхъ,
тогава дѣховникъ да иде коды своего Архіереа
(владыкѣ), и да не казѣва, чѣмъ грѣхъ е, (си-
рѣчь, да не казѣва име то на человека, кой
то е согрѣшилъ,) но токмо грѣхатъ подробно
да обави, и да проси (отъ Архіереа негово то)
разсѣженіе.

дл. (а) Понеже много свѣщенницы, кои
то нѣса искѣсни въ писаніе, держатсе за Тре-
вникъ какво то свѣщцы, и кога то отдѣлаватъ
на много години оныя, кои то се каатъ,
говоратъ (тѣмъ свѣщенницы:) така е на-
писано, а нематъ никакво знаніе (сирѣчь, не
можатъ да разсѣдатъ): и въ такко не раз-
сѣженіе на нѣкои си (человѣцы) и на смер-
тный часъ не даватъ свѣтое причащеніе, и
оправдѣватсе (тѣмъ свѣщенницы), зацо то безъ
епитиміа не е возможно да се причестатъ,

(а) Глѣдай правило ѿдъ и пѣдъ Василіа великаго.